

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 120,000
Ad Rate: 958

Section: First Section/พิเศษ

วันที่: ศุกร์ 19 เมษายน 2567

ปีที่: 37

ฉบับที่: 12623

หน้า: 6(กลาง)

Col.Inch: 68.67 Ad Value: 65,785.86 PRValue (x3): 197,357.58

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: Now and Beyond: สร้างห้องเรียนใหญ่ในโลกใบใหม่

สำหรับผู้เรียนยุคใหม่ ใจหทัยที่สุดหิน และเป้าหมายที่สุดเอื้อลม กลับกลายเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง

การนัดพบระหว่างผู้นำชุมชนและสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนศูนย์เรียนรู้เพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลวัดปลา อ.บ้านฉาง จ.ระยอง กับทีมอาจารย์และนักศึกษาเมื่อเดือนก.พ.ที่ผ่านมา เป็นบรรยากาศการร่วมพูดคุยที่มีรสชาติมาก เป้าหมายคือเพื่อหาทางยกระดับการบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ให้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญและยั่งยืน

การประชุมร่วมกัน นำไปสู่การบ้านชิ้นสำคัญของนักศึกษา คือต้องช่วยกันยกระดับคุณภาพของการเพาะเลี้ยงและคุณภาพสาหร่าย ซึ่งเป็นสินค้าหลักของวิสาหกิจชุมชนแห่งนี้ให้สูงขึ้นในทุกมิติ ตั้งแต่กระบวนการเพาะเลี้ยง คุณภาพของสาหร่าย การบริหารจัดการต้นทุน บัญชี และการตลาด เป้าหมายระยะสั้นคือเพิ่มรายได้จากเดิมราว 5,000 บาทต่อเดือน ให้เป็น 50,000 บาทต่อเดือน ภายในระยะเวลา 4-5 เดือนจากนี้ สมาชิกจำนวนมากยังกังวลกับการเพิ่มรายได้ได้ 10 เท่า

เมื่อโลกการศึกษาเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิงด้วยผู้เรียนเจนใหม่ เนื้อหาใหม่ วิธีการและแหล่งการเรียนรู้ใหม่ๆ เท่ากับการสร้างโลกใบใหม่ให้กับผู้เรียน การสร้างห้องเรียนแบบใหม่จึงเป็นภาระที่สำคัญของผู้สอน หากแต่การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดยังคงซับซ้อนไปอย่างล่าช้า ส่วนหนึ่งเพราะตัวครูบาอาจารย์ที่ยังไม่ซับซ้อนเท่าที่ควร ด้วยอาจขาดแรงจูงใจที่จะเปลี่ยน หรือตัวผู้สอนเป็นผลผลิตจากการศึกษายุคเดิม ที่เน้นการเรียนการสอนทฤษฎีเป็นสำคัญ การเรียนรู้แบบหลายก้าแพงห้องเรียนจึงยังไม่ปรากฏมากเท่าที่ควร

ทั้งที่จริงแล้วห้องเรียนที่ดีที่สุดคือพื้นที่จริง สถานการณ์จริง การแก้ปัญหาจริง บนกระบวนการสร้างการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์แท้ๆ จะทำให้เกิดการสังสรรค์และก่อให้เกิดทักษะต่างๆ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยการลงพื้นที่เพื่อแก้ปัญหาที่แท้จริง จึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ที่ดีที่สุด เป็นการ

สร้างห้องเรียนใหญ่ในโลกใบใหม่

กรุงเทพธุรกิจ
Now and Beyond

พิภพ อุด

สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (TU-RAC)

ขยายห้องเรียนให้ใหญ่เท่าที่ผู้เรียนจะจินตนาการไปถึงได้

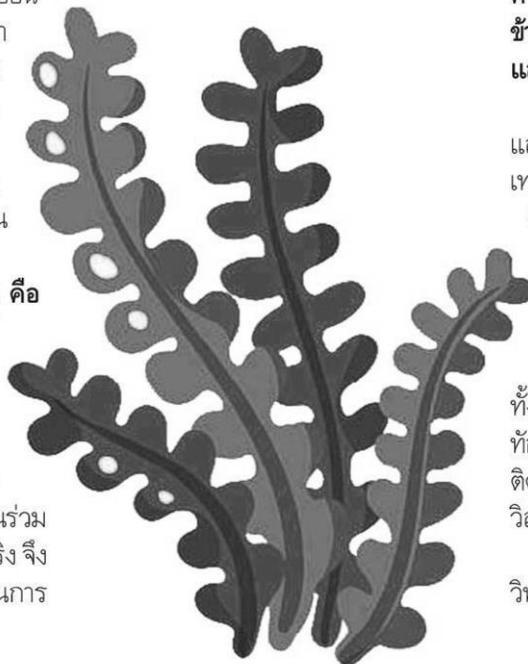
การตั้งเป้าหมายที่สุดเอื้อลม เป็นเรื่องปกติที่ห้องเรียนแบบใหม่นี้ใช้ท้าทายนักศึกษาอยู่เสมอ การมีเป้าหมายที่ท้าทายนับเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาได้คิดนอกกรอบ เมื่อการดำเนินการแบบเดิมๆ ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ จึงต้องใช้วิธีการใหม่ๆ ที่ต่างไปจากวิธีการเดิม รายวิชา มธ. 100 พลเมืองกับการลงมือแก้ปัญหา (Civic Engagement) ทำให้ที่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 10 คนในหลักสูตร

ควมตรี-โท ทางการบัญชีและบริหารธุรกิจ (ibmp) มีโอกาสลงพื้นที่เพื่อช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงของวิสาหกิจชุมชนรายนี้ที่ผลิตสาหร่ายผักกาด สาหร่ายพวงอุ้ง และสาหร่ายช่อพริกไทย และกำลังประสบปัญหาในเรื่องสาหร่ายโตช้า ไม่สวยงาม มีการกัดกินโดยสัตว์น้ำ ทำให้สาหร่ายมีคุณภาพไม่ตรงตามที่ตลาดต้องการ จนจวนเจียนที่สมาชิกจะถอดใจ

หลายคนอาจคิดไม่ออกว่าจะให้นักศึกษาสายบัญชีและบริหารธุรกิจมายกระดับการเพาะเลี้ยงสาหร่ายทะเลได้อย่างไร แต่ด้วยที่ธรรมศาสตร์มีหลากหลายศาสตร์จากหลากหลายคณะ การบูรณาการข้ามศาสตร์จึงเกิดขึ้นในภารกิจที่ทำหายนี้นับเป็นหัวใจของห้องเรียนแบบใหม่

นักศึกษาเริ่มต้นด้วยการสืบค้นข้อมูลและติดต่ออาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อขอความรู้ เมื่อได้ข้อสรุปว่าปัจจัยใดบ้างที่น่าจะมีผลต่อการเพาะเลี้ยงสาหร่าย ก็กำหนดสมมติฐาน นำไปปรึกษา แนะนำกับวิสาหกิจชุมชน และทดลองซ้ำๆ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งทั้งหมดต้องใช้ทักษะร่วมกันหลายด้าน ทั้งทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อสืบค้นข้อมูล ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านการสื่อสาร เพื่อติดต่อสื่อสารทั้งกับอาจารย์ เพื่อนๆ ทั่วในวิสาหกิจชุมชน

ทักษะด้านการแก้ปัญหา ทักษะด้านวิทยาศาสตร์ ทักษะด้านการร่วมมือ ในการ

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 120,000
Ad Rate: 958

Section: First Section/ทัศนนะ

วันที่: ศุกร์ 19 เมษายน 2567

ปีที่: 37

ฉบับที่: 12623

หน้า: 6(กลาง)

Col.Inch: 68.67 Ad Value: 65,785.86 PRValue (x3): 197,357.58

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: Now and Bebond: สร้างห้องเรียนใหญ่ในโลกใบใหม่

ทดลองในพื้นที่จริงเพื่อพัฒนาคุณภาพการ
เพาะเลี้ยงสาหร่าย รวมไปถึงทักษะด้านการ
คำนวณ ทักษะด้านเศรษฐศาสตร์ การเงินและ
ภาวะการเป็นผู้ประกอบการ ในการยกระดับ
รายได้ให้วิสาหกิจชุมชน และสุดท้าย คือ
ทักษะด้านสังคมและวัฒนธรรม กับการ
เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือชุมชน
อย่างยั่งยืน

ห้องเรียนขนาดใหญ่นี้ได้มอบทั้ง Hard
Skills และ Soft Skills ให้กับนักศึกษา
อันนำไปสู่การพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
และเพียงแค่ 2 เดือน งานของนักศึกษาเริ่ม
แตกดอกออกผลอย่างงดงาม เมื่อสาหร่าย
ของกลุ่มสวยงามขึ้นมาก สิ่งแปลกปลอม
ที่มากับน้ำลดลง จากเทคนิคง่ายๆ ที่ช่วย
ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ขึ้นต่อจากนี้
ไปคือการตลาดและการขาย

ผลสำเร็จของห้องเรียนใหญ่ที่เรียกว่า
“ธรรมศาสตร์โมเดล” นี้ ไม่ใช่เพียงการ
เติบโตและเข้มแข็งขึ้นของวิสาหกิจชุมชน
หากแต่เป็นการเติบโตของความคิดและ
จิตใจของนักศึกษาที่คิดถึงประโยชน์ที่ใหญ่
กว่าตนเอง เพราะได้ประยุกต์ใช้ความรู้และ
ทักษะในการแก้ปัญหาจริงให้ชุมชน จน
ประจักษ์ว่าสามารถทำประโยชน์ให้ผู้อื่น
ได้ตั้งแต่ยังเป็นนักศึกษา

ความคิดในการทำเพื่อสิ่งที่ใหญ่กว่า
ประโยชน์ส่วนตนนี่เองที่จะติดตัวต่อไปใน
อนาคต และทำให้พวกเขาเป็นกลไกสำคัญ
ในการช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้
อย่างทรงประสิทธิภาพที่สุด

นี่คือผลแห่งการสร้างห้องเรียนใหญ่ใน
โลกใบใหม่ เพื่อการศึกษาไทยจะได้รู้หน้า
และแก้ปัญหาอะไรต่ออะไรได้มากกว่า
ที่เป็นอยู่

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 479

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 19 - พุธสัปดาห์ 25 เมษายน 2567

ปีที่: 44 ฉบับที่: 2279 หน้า: 11(กลาง)

Col.Inch: 101.28 Ad Value: 48,513.12 PRValue (x3): 145,539.36

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: รายงานพิเศษ: เปิดวิชั่นตัวเต็งอธิการบดี มธ.'ดร.ศุภสวัสดิ์'...

รายงานพิเศษ

เปิดวิชั่นตัวเต็งอธิการบดี มธ. 'ดร.ศุภสวัสดิ์' เสรีภาพทุกตารางนิ้วยังมี? วิธีรับมือ 'มือบ้นักศึกษา'

ววันที่ 24 พฤษภาคม 2567 รศ.เกศินี วิฑูรชาติ อธิการบดีมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์คนปัจจุบัน จะดำรงตำแหน่งครบวาระ
คณะกรรมการสรรหาอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กำหนด
ให้มีการเสนอชื่อเพื่อหยั่งเสียงผู้สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์คนใหม่

1 ในแคนดิเดตที่น่าสนใจ และหลายฝ่ายมองว่าเป็นตัวเต็งคือ "ศ.ดร.ศุภ
สวัสดิ์ ชัชวาลย์ รองอธิการบดี และกรรมการสภามหาวิทยาลัย"

มติชนสุดสัปดาห์จึงอยากสนทนาเพื่อรู้จักตัวตนและมุมมองของแคน
ดิเดตท่านนี้

: มีคนมองว่าเป็นตัวเต็ง มีความแตกต่างจากคนอื่นอย่างไร?

พมคิดแต่เพียงว่าทุกอย่างมันจะจบก็ต่อเมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติ เรา
ไม่สามารถไปเพื่อฝันเองได้ว่าเราเป็นเต็งหนึ่ง ไปมโนเองว่าได้คะแนน
จากประชาชน แล้วจะได้ เพราะสภาพตัดสินจากหลายๆ อย่างประกอบกัน ทั้ง
นโยบายและอื่นๆ

แต่สิ่งที่เรารู้สึกว่าเราต่างจากคนอื่นแน่ๆ ที่ไม่เหมือนแน่ๆ ผมคิดว่าผมเป็น

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 479

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 19 - พุธสัปดาห์ 25 เมษายน 2567

ปีที่: 44

ฉบับที่: 2279

หน้า: 11(กลาง)

Col.Inch: 101.28 Ad Value: 48,513.12 PRValue (x3): 145,539.36

ศิลป์: สีสี่

หัวข้อข่าว: รายงานพิเศษ: เปิดวิชั่นตัวเต็งอธิการบดี มธ.'ดร.ศุภสวัสดิ์'...

คนที่มีความ "ปฏิบัตินิยม" สูงกว่าหลายๆ คน แต่อย่าไปเปรียบเทียบกับคนอื่น ผมคิดว่าผมเป็นนักปฏิบัตินิยม ผมเชื่อในเรื่องการลงมือทำมากกว่าตำรา การเชื่อในทฤษฎีก็สำคัญ แต่ว่าสุดท้ายทฤษฎีทั้งหมดเอาไปปฏิบัติอาจจะไม่ได้เกิดผลทั้งหมด ดังนั้น ผมจึงเชื่อในเรื่องการลงมือทำ และเชื่อในเรื่องการมีความมุ่งมั่น ผมจะรู้สึกไม่เต็มใจแล้วไม่ได้ทำ ก็ไม่รู้ว่ามันจุดแข็งหรือไม่ แต่คือสิ่งที่เรายึดมาตลอดว่าเราต้องทำให้ได้ ทำให้มันสำเร็จ ทำให้มันดี แล้วมันจะไม่มีความรู้สึกว่าติดค้าง หรือมีปัญหา

คือถ้ามันไม่ได้ทำ มันจะหงุดหงิด จะรู้สึกว่ามันไม่เอาในวันนั้น ไม่ทำแบบนั้น ทำไม่เอาไม่ทำแบบนี้

: คิดนานหรือไม่ ที่ตัดสินใจลงชิง

พ มั่นซึ่งนำหน้าว่าเรามีชีวิตปกติก็ได้สอนปีละ 4 วิชา อยู่ใน comfort โซน พอประเมินแล้วถ้าจะต้องเหนื่อยไปอีก 3 ปี (เป็นอย่างน้อย) ส่วนตัวมีเหตุแห่งการตัดสินใจ คือพอดูสถานการณ์มหาวิทยาลัยดูแล้วว่า "ถ้าเราไม่ทำ แล้ว ใครจะทำ"

ดังนั้น ก็ทำเองดีกว่า พุดแบบตรงไปตรงมา ไม่ได้บอกว่าใครไม่ได้ แต่ผมคิดว่าวิธีการในแบบของเราเองจะดีกว่า

ผมคิดว่า ผมจะต้องพามหาวิทยาลัยให้ก้าวข้ามจุดที่เป็นอยู่ตอนหนึ่งให้ได้ ตอนหนึ่งมหาวิทยาลัยต้องเจอปัญหาเยอะมาก มันทั้งความท้าทายมากมาย แบบที่ผู้บริหารไม่เคยเจอมาก่อนไม่เจอ ปัญหาที่ซับซ้อนแบบปัจจุบันนี้

ผมคิดว่าตอนนี้องค์กรของมหาวิทยาลัย และโลกของวงการศึกษามันซับซ้อนมาก จะใช้ความรู้อย่างเดียวไม่ได้ มันต้องใช้ทักษะ

ที่สำคัญต้องมีทีม และหลังจากยุคนี้ไปผมก็คิดว่ามันจะยากและซับซ้อนไปมากกว่านี้อีกในอนาคต เพราะว่ามีรูปแบบวิธีการเรียนรู้/พฤติกรรมนักศึกษาเปลี่ยนไปหมดแล้ว

เราไม่สามารถใช้วิธีการแบบเดิมๆ นั่งอยู่ในห้องเปิดสไลด์ปิ้งไปปิ้งมาคลิกไปคลิกมา

มันเป็น challenge ใหญ่ของสถาบันการศึกษา

: โจทย์สำคัญหากได้รับความไว้วางใจให้เป็นอธิการบดี

พ มว่าคือการต้องเปลี่ยน Mindset คนในมหาวิทยาลัย เปลี่ยนวิธีคิดว่าบทบาทมหาวิทยาลัยคืออะไรในอนาคต แล้วที่ผ่านมามีหลายเรื่องผมเองก็

ไม่ค่อยแฮปปี้กับมัน เช่น เรื่องโลกของการจัดลำดับมหาวิทยาลัย ไม่ใช่เฉพาะธรรมชาติระดับ แต่หมายถึงประเทศเราทั้งหมดว่าเราจะวิ่งไล่ตามพวกนี้ได้อยู่? แหม่อนเราไม่ใช่ศูนย์กลางโลก แต่ผมว่าการที่เราเป็นอยู่แบบนี้ เราไม่มีวันชนะ แล้วเราไม่รู้เราทำเพื่อใคร

คำถามคือผลประโยชน์ที่เราได้จากอยู่ในสนามของการแข่งขันจัดลำดับ ผมไม่รู้ "โครวิน" ผมว่ามหาวิทยาลัยไทยไม่มี

ส่วนตัวถ้าถามผมว่าเรื่องสำคัญที่สุดคืออะไร ก็สิ่งที่มันเป็นผลประโยชน์ของเรา เราต้องทำสิ่งนั้นก่อน ในที่นี้หมายถึงว่านักศึกษาเรา-ประเทศเรา

แต่มันผมเองไม่แน่ใจว่าสิ่งที่เราทำที่อยู่ในโลกของการจัดลำดับ มันทำให้เกิดผลประโยชน์กับมหาวิทยาลัยเรา ประเทศเรา หรือนักศึกษาเรา เพราะว่าวันหนึ่งมันเป็นเรื่องอะไร เรื่อง publication มันเรื่องการตีพิมพ์ มันเรื่องความร่วมมือกับต่างประเทศ

ซึ่งผมไม่ได้บอกว่าสิ่งนั้นไม่ดี แต่ถามว่าถ้าเราให้พื้นที่กับสิ่งนั้นหลายๆ นักศึกษาเรา รวมถึงในมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทุกวันนี้อาจารย์ก็ถูกจับตา ต้องพยายามหาทุนทำวิจัยตีพิมพ์ ถ้าไม่ทำก็ไม่ได้ต่อสัญญา แล้วสอนนักศึกษาที่สอนไปอย่างนี้ ผมไม่รู้เราถูกหรือไม่ว่าเราเป็นอยู่วันหนึ่ง 10 ปีแล้วนะ

ถามว่า ranking เราขึ้นหรือไม่ ประเทศเราจะชนะสิงคโปร์? ไม่มีทางหรอก

ภารกิจนี้ ผมทำคนเดียวไม่ได้หรอก ทมดยุคแล้วที่จะต้องมีคนมาว่าทพเอาทุกอย่างไว้เต็มป่า มองว่าถ้าคุณเข้ามาคุณต้องโหมหน้าให้คนอื่นมาร่วมมือกัน ผมคิดว่าผู้นำที่ดีต้องมีทีมแล้วก็นำทิศทางทีมไป ชวนคนไปด้วยกัน

เราต้องทำให้คนเชื่อ เห็นผลลัพธ์ตามกับเรา แล้วก็ไปในทางเดียวกัน หาแนวร่วมแบบนี้

: พุดถึงคำว่า "เสรีภาพทุกรางนิ้ว" นึกถึงอะไร?

พ มคิดว่าทุกวันนี้ก็ยังเป็นอยู่นะ ไม่มีที่ไหนที่นักศึกษาเอาอาจารย์ได้เหมือนธรรมชาติเสรีภาพ

ผมว่าเด็กในธรรมชาติยิ่งกว่าเด็กฝรั่งอีก

ใครจะมากบอกว่านักศึกษาระบบธรรมศาสตร์ทุกวันนี้ถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ ไม่จริง ผมว่าอิสระมาก

แล้วเราก็ไม่เคยคาดหวังกับนักศึกษาว่าเขาจะต้องมาเชื่อในสิ่งที่เราพูด 100% ผมก็ดูนะ เวลาที่เด็กจบไป ว่าใครคือเด็กธรรมศาสตร์ คืออัตลักษณ์แบบธรรมศาสตร์ จะมีความเป็นตัวของตัวเอง

มติชน สุดสัปดาห์

Matichon Weekend
Circulation: 500,000
Ad Rate: 479

Section: First Section/-

วันที่: ศุกร์ 19 - พุธสัปดาห์ 25 เมษายน 2567

ปีที่: 44

ฉบับที่: 2279

หน้า: 11(กลาง)

Col.Inch: 101.28 Ad Value: 48,513.12 PRValue (x3): 145,539.36

ศิลปิน: สีสี่

หัวข้อข่าว: รายงานพิเศษ: เปิดวิชั่นตัวเต็งอธิการบดี มธ.'ดร.ศุภสวัสดิ์'...

: 100 วันแรก ออกทำอะไร?

สี สิ่งที่ต้องทำเป็นลำดับแรกๆ คือสิ่งที่มันเป็นเรื่องเดือดร้อนของผู้คน คือก่อนที่ผมจะมาสัปดาห์แรกเป็นอธิการบดี ก็มีโอกาสพบเจอคนเยอะ เราก็ต้องไปคณะหน่วยงาน ไปมา 20-30 หน่วยทุกคนก็จะมีชุดข้อมูล เรื่องเดือดร้อนของตัวเองในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ เป็นเจ้าหน้าที่

ผมว่าหน้าที่อันดับแรกๆ คือต้องทำสิ่งที่แก้ใจความเดือดร้อน

ขณะเดียวกัน สิ่งที่ต้องใช้เวลาเยอะ แต่เราต้องทำก็คือบรรดาระเบียบหลักเกณฑ์ที่มีอยู่เยอะมาก ซึ่งคิดว่ามันเป็นข้อจำกัดในทางการบริหารผมว่ามันก็จะต้องแก้

แล้วสิ่งที่ต้องทำไปตลอดทาง ผมคิดว่าคือการปรับ mindset ของคนในมหาวิทยาลัย ต้องพร้อมสำหรับความเปลี่ยนแปลง

3 ปี บางทีบางเรื่องมันอาจจะยังไม่ทันเสร็จในวาระ แต่สิ่งที่ต้องเตรียมให้พร้อมคือมหาวิทยาลัยที่พร้อมสำหรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งวันนั้นผมคิดว่าธรรมศาสตร์ยังไม่ได้เลย โดยเฉพาะเรื่อง transformation

การเตรียมพร้อมสำหรับการ transform เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นมากที่สุดแล้ว แล้วต้องทำแบบจริงจัง มันต้องทำทุกวัน ผมว่าเราต้องทำในสิ่งที่เราควรทำ

: ปัญหาหลักๆ ที่รับฟังจากประชาชน

น จะเป็นเรื่องสิทธิ/ความสุข/สวัสดิการในการทำงาน นักศึกษา ก็แบบเดียวกัน เขาจะพูดแบบเดียวกันเรื่องที่เราจะต้องมีสิทธิได้รับบริการจากมหาวิทยาลัย ทุกคนจะพูดมุมมองทั้งหมดเวลาที่ไปรับฟัง

แต่ถ้าเราเก็บข้อมูลแล้วประเมินก็จะพบว่าสุดท้ายแล้ว ผมว่าสิ่งที่สำคัญที่เราต้องดู คือทำอะไรไปให้ผลผลิตของเราออกไปเป็นที่ยอมรับ

ซึ่งถ้าถามว่ามหาวิทยาลัยผลิตอะไร 1.บัณฑิต 2.องค์ความรู้ เราต้องมี 2 สิ่งนี้เป็นหลัก กับที่รู้กันว่าขาดไม่ได้เลยคือการจะได้บัณฑิตที่ดี องค์ความรู้ที่ดี คนทำงานก็ต้องมีความสุข มีความมั่นคงในชีวิตการทำงาน

โจทย์ที่ผมพูด 3 เรื่องนี้มันไม่ง่าย ผลลัพธ์ที่ดี ให้เป็นไปตามที่ตลาดต้องการ โจทย์ใหญ่ๆ วิจัยให้ได้องค์ความรู้ตอบโจทย์ประเทศ แทบจะต้องรอโครงสร้างทางการบริหารเรื่องระบบการจัดการทุนวิจัยทั้งหมด

: การเข้ามาทำหน้าที่ จะทำให้ใครท้อไหมหรือไม่?

พ ว่าจะองค์กรจะชยับได้ มันต้องทำให้คนรู้สึกว่ามันใจแล้วพร้อมที่จะเปลี่ยน ไม่ใช่ถูกกดดันว่าคุณต้องเปลี่ยน แตกต่างจากการรณรงค์ การรณรงค์ไม่สนใจนะ เขาสามารถเปลี่ยนได้เร็ว กลายเป็นนิสัยปรับตัวตัวเองไปเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะถูก disrupt ซึ่งก็มีคนที่ตกงานจำนวนมาก

แต่มหาวิทยาลัยเราคงเคลื่อนแบบนั้นไม่ได้ เพราะกว่าจะผลิตอาจารย์มาได้ 1 คน ไม่เหมือนแบงก์ ที่จะมีบุคลากรที่เป็นสายสนับสนุนอีกมาก เราก็จะต้องทำให้เขารู้สึกว่ายินดีเปลี่ยนแปลง และผมคิดว่ามันคือโจทย์ที่ใหญ่ที่สุด

ผมว่ามันเป็นหน้าที่เรา ที่ต้องทำให้คนไม่ท้อท้อ เราต้องการเปลี่ยนพฤติกรรม/เปลี่ยนมายด์เซต แต่ในขณะเดียวกันเราต้องทำให้เขามีความรู้สึกว่าเราไม่ได้มาทำให้เขาท้อท้อ

ผมว่าธรรมศาสตร์เป็นที่ที่คนมีความหลากหลายมาอยู่ด้วยกันมานาน จนกระทั่งผมคิดว่านี่เป็นเรื่องที่เป็นสิ่งที่มันดีด้วยซ้ำ หลังๆ ผมเริ่มเห็นวิวัฒนาการบางอย่างในหมู่นักศึกษา

: การดูแลรับมือ น.ศ.ที่เคลื่อนไหวแบบสุดขั้ว

ว นตอนที่มีเมื่อบทที่ท่าพระจันทร์ ช่วงวันที่ 10 สิงหาคม เป็นช่วงเวลาที่ผมไปยืนอยู่หน้าประตูมหาวิทยาลัย และวันนั้นเป็นวันที่ผมถูกตำหนามากที่สุดในชีวิต ซึ่งก็ไม่รู้ไปทำผิดอะไร แต่ก็ผ่านมาได้

ผมถึงยังเสมอว่า การที่จะบอกว่าธรรมศาสตร์ไม่มีเสรีภาพนั้น มันไม่ใช่สำหรับการรับมือในอนาคต ถ้าผมมีโอกาสบริหาร ผมเองได้ไปคุยกับคนที่ผมวางตัวไว้เป็นรองอธิการบดีด้วย โดยสื่อสารไปว่าเรื่องสิทธิเสรีภาพนักศึกษา อาจารย์ทำไปเลยนะ ผมไม่ได้ว่าอะไร

ขออย่างเดียวให้อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย แล้วผมเลือกคนจากคณะนิติศาสตร์มาดูแลเรื่องนี้

ส่วนตัวผมคิดว่าการแสดงออกของนักศึกษา มันก็คือความเปลี่ยนแปลง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พวกเขาสามารถแสดงออกได้มากขึ้น

โดยที่บางเรื่องไม่จำเป็นต้องปิดกั้น ●

SME D Bank x ม.ธรรมศาสตร์ เจาะลึก 3 อุตสาหกรรมสำคัญ เสริมแกร่งเอสเอ็มอี รู้ทันการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวอยู่รอด เติบโตยั่งยืน

ThaiPublica > ข่าวประชาสัมพันธ์

19 เมษายน 2024

ข่าวประชาสัมพันธ์

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) หรือ SME D Bank โดย "ศูนย์วิจัยและข้อมูล ธพว." จับมือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย "สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" ร่วมบูรณาการศึกษาค้นคว้าเชิงลึกใน 3 อุตสาหกรรมสำคัญ ที่มีผู้ประกอบการเอสเอ็มอีอยู่จำนวนมาก มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง และมีปัจจัยท้าทายจะมากกระทบขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

1. อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า เพื่อให้ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีในธุรกิจยานยนต์ปรับตัวได้ในช่วงเปลี่ยนผ่าน
2. อุตสาหกรรมผู้สร้าง Content และ Soft Power เช่น กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์ ซีรีส์ฯ ได้รับรู้โอกาสเติบโตและแนวโน้มการแข่งขันในระดับสากล
3. อุตสาหกรรมเครื่องตีพิมพ์เครื่องสำอาง กาแฟ และโกโก้ ซึ่งเป็นตลาดกว้างใหญ่ ขณะเดียวกันมีการแข่งขันสูงทั้งจากผู้ประกอบการเอสเอ็มอีด้วยกันเองและรายใหญ่

ทั้งนี้ กระบวนการศึกษาจะสังเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละอุตสาหกรรม ควบคู่กับมีผู้ประกอบการเอสเอ็มอีที่เกี่ยวข้องจำนวนมากเข้ามาให้ข้อมูลและความคิดเห็น โดยผลลัพธ์ที่ได้จะนำไปสู่ข้อเสนอแนะแก่ผู้ประกอบการเอสเอ็มอีใน 3 อุตสาหกรรมดังกล่าวและเกี่ยวข้อง เพื่อจะรู้เท่าทันสถานการณ์ สามารถปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลง นำไปใช้วางแผนบริหารจัดการธุรกิจได้เหมาะสม ช่วยให้ยืดหยุ่น และเดินทางต่อสู่เติบโตอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกัน SME D Bank รวมถึงภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง จะนำไปใช้กำหนดเป็นแนวทางการดำเนินงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการเอสเอ็มอีได้ดียิ่งขึ้น **สอบถาม** ข้อมูลเพิ่มเติม Call Center 1357

ข่าวหรือบทความที่เกี่ยวข้อง

SME D Bank เปิดตัว 'สินเชื่อ SMEs Re-Start' หนุนเอสเอ็มอีรับท่องเที่ยวฟื้น

SME D Bank ยกขบวนลูกค้านวัตกรรมโชว์ศักยภาพเสริมฟิตรงถึงมือผู้บริโภค ในงาน 'NAC2023'

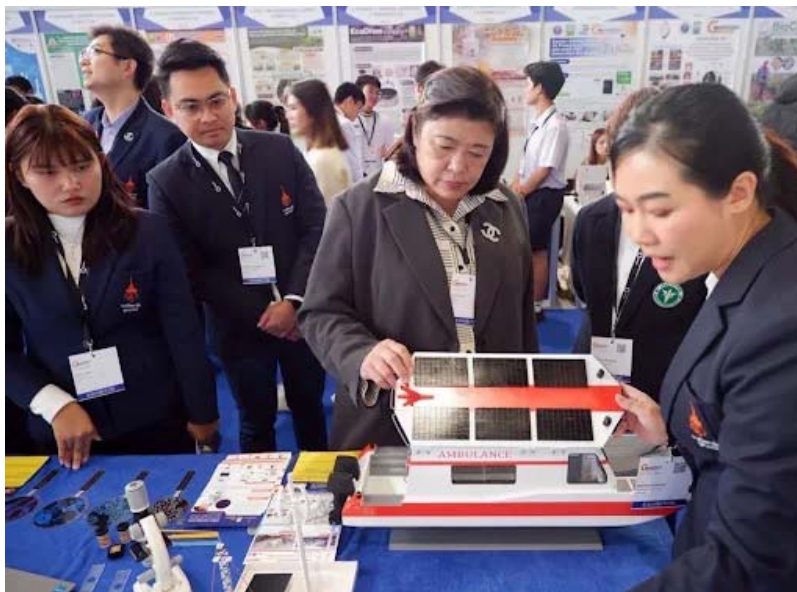
วช. นำทัพ สิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม ร่วม ประกวดและจัดแสดงในงาน “The 49th International Exhibition of Inventions Geneva” ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

- เมษายน 18, 2567

สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย
และนวัตกรรม พร้อมด้วยหน่วยงานวิจัยภาครัฐ สถาบันการศึกษาในระดับ
อุดมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา พร้อมด้วยภาคเอกชน ร่วมนำผลงานวิจัย สิ่ง
ประดิษฐ์ และนวัตกรรม เข้าร่วมประกวด และจัดแสดงในงาน “The 49th
International Exhibition of Inventions Geneva”

ดร.วิภารัตน์ ดีอ่อง ผู้อำนวยการสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ กล่าวว่า การแสดงผลงานสิ่งประดิษฐ์คิดค้นและนวัตกรรมของประเทศ ที่ร่วมประกวดและจัดแสดงในเวทีของงานสิ่งประดิษฐ์นานาชาติเจนีวา ครั้งที่ 49 ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส ที่จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 17 - 21 เมษายน 2567 ในครั้งนี้ มีผลงาน

จากนานาชาติทั้งจากทวีปยุโรป เอเชียและอเมริกา เข้าร่วมประกวดและจัดแสดงนิทรรศการมากกว่า 1,000 ผลงาน จากกว่า 40 ประเทศ นับเป็นโอกาสสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนนักประดิษฐ์และนักวิจัยไทยในการได้แลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีและประสบการณ์กับนักประดิษฐ์และนักวิจัยจากนานาชาติประเทศและได้เผยแพร่ผลงาน รวมถึงได้แสดงความสามารถในการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสายตาชาวโลกในปีนี้ รัชช. ได้สนับสนุนหน่วยงานเครือข่าย ด้านสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา รัฐบาลวิสาหกิจ และภาคเอกชน จาก 37 หน่วยงาน มาร่วมนำเสนอ จำนวน 94 ผลงาน รัชช. มุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ศักยภาพของนักประดิษฐ์นักวิจัยไทย ณ เวทีการประกวดสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมระดับนานาชาติครั้งนี้ จะเป็นอีกจุดเริ่มต้นสำคัญของการยกระดับให้งานวิจัยและผลงานประดิษฐ์คิดค้นของคนไทยเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน พร้อมด้วยสถาบันการศึกษา ที่มาร่วมนำเสนอผลงานทั้ง 37 แห่ง ประกอบด้วย

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยนเรศวร
- มหาวิทยาลัยทักษิณ
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี -มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี -มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ราชวิทยาลัยจุฬารักษ์

- โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย
- โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ตรัง
- โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย ปทุมธานี
- โรงเรียน พนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา”
- โรงเรียนร่วมฤดีวิเทศศึกษา

- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
- การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- การไฟฟ้านครหลวง

- สมาคมกีฬาเครื่องบินจำลองและวิทยุบังคับ
- บริษัท อินโน ไวเทิลเทค จำกัด
- บริษัท ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหาร ซีพีเอฟ จำกัด
- บริษัท ไบโอ-อ็อป จำกัด
- บริษัท เวคิน (ประเทศไทย) จำกัด
- บริษัท ดอกบัวคู่ จำกัด
- บริษัท เทพประทานสมุนไพรม จำกัด
- บริษัท ยูไนเต็ท แคร่ เซอร์วิส จำกัด
- บริษัท 7 ดราگون อินโนเวชั่น (ประเทศไทย) จำกัด
- บริษัท เอพี 2022 จำกัด
- บริษัท เฮลท์ อินโนวิชั่น จำกัด

วช. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้แสดงศักยภาพของคนไทยที่มีความสามารถในด้านการวิจัยและการประดิษฐ์คิดค้นที่ไม่แพ้ชาติใดในเวทีการประกวดสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรมระดับนานาชาติและเป็นจุดเริ่มต้นของการยกระดับให้ผลผลิตจากงานวิจัยและผลงานประดิษฐ์คิดค้นของคนไทยเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

แสดงความคิดเห็น